

Wyższa Szkoła Lingwistyczna w Częstochowie

PROBLEMY NOWOCZESNEJ EDUKACJI

The problems of modern education

Tom VI

Formy i metody pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Forms and methods of working with students
with special educational needs

Pod redakcją
Edyty SADOWSKIEJ
Mateusza DĄSALA

Częstochowa 2016

WSTĘP

CZEŚĆ I. KSZTAŁT
– PROF

Recenzenci
Aleksandra SIEDLACZEK-SZWED
Alla YAROSHENKO

Przygotowanie edytorskie
WYDAWNICTWO WSL w Częstochowie

Bogdan BUYAK
Футурологія педагогів

Natalia ANDRIYCH
Професійна підготовка середовищі: сканди

Oksana BODNAR, V.
Формування компетенцій в онтогенезі людини

Nadiia BRYZHAK
Підготовка майбутніх з обдарованими учнями

Halyna DERKACH
Роль термінологічних мовно-комунікативних

Nataliia ZAKORDO
Модель фахівця сфер

Iryna LEVCHYK
Система вправ для компетентності учителя

Olha SOROKA
Особливості формування соціальних працівниць

Tetiana OLENDR
Підвищення мотивації вчителів факультетах як нее

Iryna TSAR
Використання тренажерів

Wydawnictwo Wyższej Szkoły Lingwistycznej w Częstochowie
ul. Nadrzecna 7, 42-200 Częstochowa
tel. +48 34 365 58 02; fax +48 34 365 48 59
www.wsl.edu.pl

Spis treści

WSTĘP	11
CZEŚĆ I. KSZTAŁTOWANIE KOMPETENCJI ZAWODOWYCH	
- PROFESJONALIZM W NOWOCZESNEJ EDUKACJI 13	
Bogdan BUYAK <i>Футурологія педагогічної освіти</i>	15
Natalia ANDRIYCHUK <i>Професійна підготовка вчителя до роботи в інклюзивному середовищі: скандинавський досвід</i>	25
Oksana BODNAR, Wasyl GRUBINKO <i>Формування компетентності єдності біологічного та соціального в онтогенезі людини у майбутніх вчителів біології</i>	35
Nadiia BRYZHAK <i>Підготовка майбутнього вчителя початкової школи до роботи з обдарованими учнями як складова його професійної компетентності .</i>	45
Halyna DERKACH <i>Роль термінологічної лексики у формуванні англомовної професійної мовно-комунікативної компетенції студентів магістратури</i>	53
Nataliia ZAKORDONETS <i>Модель фахівця сфери туризму швейцарії</i>	63
Iryna LEVCHYK <i>Система вправ для формування професійно орієнтованої англомовної компетентності у говорінні майбутніх психологів</i>	77
Olha SOROKA <i>Особливості формування професійного іміджу майбутніх соціальних працівників</i>	91
Tetiana OLENDR <i>Підвищення мотивації у вивченні англійської мови на неспеціальних факультетах як невід'ємна складова якості іншомовної підготовки</i>	97
Iryna TSAR <i>Використання тренінгових форм навчання на заняттях іноземної мови</i>	107

CZĘŚĆ II. INNOWACYJNE TECHNOLOGIE W EDUKACJI	115
Liudmyla VANYUHA, Jaroslava TOPORIVSKA <i>Інтеграція у суспільство осіб з обмеженими можливостями</i>	
<i>засобами театру в умовах інклюзії</i>	117
Halyna HONCHAROVSKA <i>Психолого-педагогічне забезпечення супроводу розвитку дитини</i>	
<i>дошкільного віку з порушеннями емоційної сфери</i>	129
Helena NIEŻYŃSKA, Wołodymyr TYMENKO <i>Coaching jak innowacyjna technologia pedagogicznego współdziałania</i>	
<i>w systemie wyższej edukacji Ukrainy</i>	139
Inna SHYMKIV <i>Особливості організації навчальної діяльності учнів у контексті</i>	
<i>індивідуально орієнтованих технологій</i>	147
Liudmyla SUKHORUKOVA <i>Засоби посилення виразності композиції кадру</i>	
<i>мультимедійного твору</i>	159
CZĘŚĆ III. ROZWÓJ EDUKACJI W OBLICZU ZMIANY	165
Victor HRUSHKO <i>Протистояння грошової цивілізації та азійського способу</i>	
<i>виробництва на архітиповому рівні колективного несвідомого</i>	167
Anatoliy KLYMENKO <i>Синергетичний підхід в навчанні і вихованні</i>	175
Lyubow KONDRAȚIUK <i>Філософські аспекти педагогічного мислення</i>	187
Lyubow LYTVYN <i>Використання світового досвіду фінансового регулювання</i>	
<i>розвитку вищої освіти в Україні</i>	193
Halyna PETRYSHYN <i>Аналіз освіти як механізму відтворення культурного капіталу</i>	
<i>в умовах трансформації українського суспільства</i>	203
Liliya MORSKA <i>Zawodowe zdrowie nauczyciela: sposoby zachowania</i>	211

CZĘŚĆ IV. Z TEO

- Gabriela KOWALSKA
Potencjał edukacyjny ruchowymi i intelektualnymi
- Grażyna PIETRUSZKA
Zaburzenia mowy. Fizjologiczne i psychogeniczne
- Wiesław SZTUMSKA
Wzrost popytu na specjalistów w dziedzinie edukacji
- Ewelina DZIEWOŃSKA
Dostępność szkół wyższych dla osób z niepełnosprawnością
- Justyna MIGOŃ-SASAKI
Edukacyjny aspekt gier historycznych ..
- Łukasz SASUŁA
Gry video jako nowe narzędzia edukacyjne
- Tomasz KUK
Wybrane zagadnienia teoretyczne i efektów pracy wykładowej

ALFABETYCZNY

KACJI	115
.....	
.....	117
.....	
.....	129
.....	
.....	139
.....	
.....	147
.....	
.....	159
.....	
.....	165
.....	
.....	167
.....	
.....	175
.....	
.....	187
.....	
.....	193
.....	
.....	203
.....	
.....	211
CZĘŚĆ IV. Z TEORII I PRAKTYKI	221
Gabriela KOWALSKA, Barbara GRZYB	
<i>Potencjał edukacyjny w pracy z dzieckiem z zaburzeniami sensorycznymi, ruchowymi i intelektualnymi</i>	223
Grażyna PIETRUSZEWSKA-KOBIELA	
<i>Zaburzenia mowy. Formy i metody pracy z dzieckiem w wieku przedszkolnym</i>	235
Wiesław SZTUMSKI	
<i>Wzrost popytu na specjalne potrzeby edukacyjne</i>	247
Ewelina DZIEWOŃSKA-CHUDY	
<i>Dostępność szkół wyższych dla kandydatów na studia z niepełnosprawnością słuchu</i>	253
Justyna MIGOŃ-SASUŁA	
<i>Edukacyjny aspekt gier planszowych na przykładzie polskich gier historycznych</i>	261
Łukasz SASUŁA	
<i>Gry wideo jako nowe medium do wykorzystania w edukacji</i>	273
Tomasz KUK	
<i>Wybrane zagadnienia neurolingwistyki w kontekście podnoszenia efektów pracy wykładowcy akademickiego</i>	281
ALFABETYCZNY SPIS AUTORÓW	287

Victor HRUSHKO

Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка, Україна

Протистояння грошової цивілізації та азійського способу виробництва на архитиповому рівні колективного несвідомого

Однією з актуальних проблем з якою стикається людство у різних куточках світу є конфлікт, який триває не одне тисячоліття, між заорганізованим порядком владних ієрархій і прагненням людей до збільшення рамок особистих свобод, котрий на сучасному етапі набрав форми протистояння різних цивілізаційних систем.

Згідно з теорією британського вченого Гелфорда Джона Маккіндерса уесь світ можна розділити на дві цивілізаційні зони таласократичну і телурократичну, цивілізації моря та суходолу, які організовуються за якісно відмінними принципами. Цивілізації суходолу віддають перевагу політичній сфері над економічною і формують азійський спосіб виробництва, де організовують суспільство зверху і керуються принципом єдинонаочальності. Морські ж цивілізації надають перевагу економічній сфері над політичною, у свою чергу, орієнтуються на торгівлю, згодом на індустрію, а на сьогодні пріоритет віддають банківсько-фінансовому сектору. Тут не існує єдиного центру прийняття рішень і тому верхи управляють низами не директивно, а використовуючи різні стимулюючі методи, в основі яких визнання свободи за кожним суб'єктом соціальної дії на реалізацію власного інтересу (Бжезінський, 2000, с. 6).

Ці дві цивілізаційні моделі сформувались досить давно. На початках, з появою перших держав, встановилися державні форми централізованого управління рабовласницькою економікою, що означувало собою появу азійського способу виробництва. Зокрема, у стародавньому Китаї зосереджувалась увага на визначальній ролі держави в економічному житті суспільства, котра має забезпечувати порядок, праця вважалась головним джерелом творення багатства, пропагувався культ заощадливості, нагромадження і зберігання. Однак уже в Древній Індії набуває більшої ваги роль приватної власності і необхідність застосовувати стимули: для найманого працівника – матеріальну винагороду, а для раба – перспективу звільнення.

Вже тоді у надрах натуруального господарства, в умовах панування централізованих деспотій (азійського способу виробництва), де держава відігравала провідну роль в економічних процесах, неухильно розширявалися масштаби товарно-грошових відносин і загострювались проблеми співіснування державної, громадської і приватної власності.

З часом торгівля почала відігравати все більшу роль в житті суспільства – породивши гроші. У Месопотамії вже у середині III тисячоліття до н.е. почали використовувати золото і срібло, як засоби платежу і одночасно фіксується поява вільнонайманих працівників, які виконували певну роботу згідно з договірною платою. Важливою економічною подією була поява стандартизованих дрібних монет на початку I тисячоліття до н.е. на Близькому Сході, яка стала першою грошовою революцією, і звідти поширилась по всьому світу (Ільїн, 2007, с. 79–92). У пам’ятці часів Вавилону (VII ст. до н.е.) – «Кодекс царя Хаммурапі», вперше письмово зафіксована практика лихварства.

Грошова цивілізація виростала з надр азійського способу виробництва і на початках являла собою периферійну сферу діяльності, одержавши можливість для свого розвитку у прибережних містах, де велась більш жвава торгівля. Саме у приморських регіонах нова форма цивілізації зросла і набула згодом глобального впливу. Вона не залишалась незмінною, а щоразу набувала нових форм. Згідно тверджень Жака Атталі, від моменту становлення Торговий Лад пройшов вісім етапів свого розвитку, кожен наступний зумовлювався появою нової ефективнішої технології використання енергії та організації комунікації. Паралельно змінювався і азійський спосіб виробництва, пристосовуючись до викликів часу, проте завжди залишались незмінними системоформуючі матриці цих двох моделей: централізованої, де зосереджувалась влада в одніх руках при одному підході, і децентралізованої влади, де рушійною силою розвитку суспільства виступає особистий інтерес рядових громадян при іншому. Ці моделі можна виявити у різних куточках світу на різних історичних етапах, що свідчить про типовість, яка, очевидно, породжена певними особливостями людської психології. В її глибинах закладені певні програми, які визначають логістику нашої самореалізації за тих чи інших обставин.

Очевидно, що товарно-грошова система та азійський спосіб виробництва являють собою наскрізні для історії економіко-політичні структури. Вони являють собою інваріанти, на які час не впливає. В основі їх, очевидно, знаходяться праобрази, за термінологією Платона; праформи, як їх визначали Йоганн Кеплер, Йоганн Гете, Вольфган Паулі; «одвічні формули», згідно висловлювань Томаса Манна; ментальні структури – за Клодом Леві-Стросом; архетипи колективного несвідомого – за Карлом Густавом Юнгом. Історія розвивається, рухаючись навколо ключових цінностей, які насправді ніколи не гинуть, щоразу відроджуючись у нових формах, в яких

вони постають збагачені, можуть відрізнятися зберігати свої базові принципи. Такі базові принципи Ацтекської імперії, протягом усієї історії (а з таких цивілізацій фінітна США (грошова цивілізація) часом, знову і знову засвідчують, що їх підтримують але й виявляти контур

Причини одноті
співжиття варто шукати у К.Г. Юнг відкрив і виявив, що міфи людської волі реальності поведінку людей та ні рефлекси. Усвідомлення у міфології як бого-можний впливати на розглядати Античну богів-архетипів, чиї назвати Діоніса та Аполон – аристократами, пріоритет розуміння (Камінгс, 2010, часто ототожнювали стосується архетипів, але, що азійському дракона (в античній цивілізації – античні філософ XVII ст. Тоді деспотичної держави стосунки з іншими лівона. Найвиразніший – но-Східній Азії і, зокрема пов’язують встановлені там символи істоти був пов’язаний з характеру, о логічні образи (Tiamat)

в умовах панування цивілізації), де держава значально розширювались проблеми суспільності.

В житті суспільства III тисячоліття до н.е. і одночасно виникли певну роботу подію була поява до н.е. на Близькому сході поширилась Вавилону (VII ст. до н.е.). Фіксована практика

способу виробництва

відомості, одержавши

де велась більш

форма цивілізації

залишалась незмінною.

Жака Атталі, від

своєго розвитку,

занової технології

значально змінювався

столітків часу, проте

в цих двох модернізмах

при одному

розвитку суспільства іншому. Ці моделі

різних етапах, що

имали особливостями

формами, які визначали

загальні

спосіб виробництва

політичні структури.

В основі їх, очевидно,

форми, як їх вивчали

«двічні формули»,

структури – за Клодом

Карлом Густавом

цінностей, які

використовувалися

формах, в яких

они постають збагаченими попереднім досвідом. Нові форми цих моделей можуть відрізнятись засобами вираження, але структурно продовжують зберігати свої базові принципи організації (Кримський, 2008, с. 303–306). Такі базові принципи ми можемо виявити в основі стародавнього Єгипту, Ацтекської імперії, Османської імперії, Золотої орди, СРСР, Китаю протягом усієї історії (азійський спосіб виробництва), з одного боку, та морських цивілізацій фінікійців, Венеціанської республіки, Британської імперії, США (грошова цивілізація), з іншого. Ці дві моделі, знаходячись ніби поза часом, знову і знову відтворюються людьми у різних частинах світу, засвідчують, що їх пізнання дозволить зрозуміти не лише минуле і сучасне, але й виявити контури майбутнього (Грушко, 2014, с. 66).

Причини однотипних моделей організації людей у складні форми співжиття варто шукати у несвідомій сфері людської психіки. Зокрема, К.Г. Юнг відкрив для сучасної науки світ колективного несвідомого і виявив, що міфи можна розглядати, як своєрідні вікна у непідвладну людській волі реальність, яка здійснює прихований вплив на діяльність і поведінку людей та великих суспільних груп, формуючи своєрідні соціальні рефлекси. Усвідомлені психічні сили людського несвідомого постають у міфології як боги-архетипи, кожен з яких виступає фактором, що спроможний впливати на поведінку людей (Юнг, 2013, с. 38). Зокрема, якщо розглядати Античну міфологію, то найбільш показовими прикладами богів-архетипів, чиї соціальні функції вже не раз проаналізовано, можна назвати Діоніса та Аполона. Діоніс виступав богом (архетипом) простих людей і одночасно символізував владу біологічної природи над людьми, а Аполон – аристократії і символізував контроль над природними інстинктами, пріоритет розуму, а в соціальному житті – домінуючу роль у суспільстві (Камінгс, 2010, с. 40–42). Зокрема, монархів у різних куточках світу часто ототожнювали (порівнювали) із сонячними богами (Сонцем). Що стосується архетипів цивілізаційних моделей, що розглядаються, то очевидно, що азійському способу виробництва досить точно відповідає образ дракона (в античній міфології – Тифон, у Біблії – Левіафан), а грошовій цивілізації – античний Меркурій, біблійний Мамона. Зокрема, англійський філософ XVII ст. Томас Гоббс у своєму творі «Левіафан» для позначення деспотичної держави, що прагне контролювати кожну людину, її майно, стосунки з іншими людьми, її думки тощо використав біблійну назву дракона. Найвиразніший образ дракона на сьогодні можна зустріти у Південно-Східній Азії і, зокрема, у Китаї, символом якого він є. У Китаї з драконом пов’язують встановлення порядку у первісному хаосі і одночасно він виступає там символом імператорської влади. Швидше всього, культ цієї істоти був пов’язаний зі створенням перших держав ієрархічно-деспотичного характеру, оскільки в інших ранніх державах зустрічаються аналогічні образи (Тіамат у Шумері, Апоп у Єгипті, Кетцалькоатль – божество

в образі крилатого змія в ацтеків тощо). У свою чергу, архетипом грошової цивілізації у древній Сирії виступав бог Мамона, ім'я якого в перекладі означає «скарб», у древніх греків бог багатства називався Плутосом (звідси – «плутократія» – влада багатства). Певний час він ототожнювався з Плутоном – володарем багатства земних надр. Ще одним архетипом, відповідальним в античних греків за багатство, був Гермес – бог торгівлі, у древніх римлян – Меркурій, чиє ім'я походить від слів «товар», «торгувати», від чого пішли сучасні терміни – «меркантильний», «меркантилізм». У древніх слов'ян відповідальним за багатство, худобу, торгівлю виступав бог (архетип) Велес (Катасонов, 2013, с. 156–159). Древнє язичництво, здавалось би відійшло у минуле, проте психічні сили людського несвідомого після зруйнування ідолів, нікуди не зникли і продовжують діяти у суспільстві у формі соціальних та особистих факторів, тобто причин, чи рушійних сил процесів, які визначають їх характер. Тут доречно звернути увагу, що з приводу термінів не сперечаються, а домовляються. Древнім було зручніше те, що у сучасній секуляризованій науці називають «факторами», називати «богами», але ж від зміни назв природа позначуваного не зміниться. Ймовірно, що древня міфологія зможе допомогти нам зрозуміти ще не одне сучасне суспільне явище і логіку його розвитку.

Ці два способи організації людської цивілізації проіснували поряд не одне тисячоліття, довівши протистояння до апогею у ХХ ст., коли вони саморганізувались у два табори – соціалізму і капіталізму. Поразка соціалізму (азійського способу виробництва) здавалось мала б остаточно завершити історію централізованих держав, в яких одноосібно, з одного центру, управляється життям усіх членів суспільства, що було притаманно для перших держав. І місце страху перед обожненими вождями по всій планеті мав би зайняти нерепресивний заохочувальний стимул – гроші, які спроможні непомітно для широких людських мас направляти їх діяльність у корисне для суспільства русло. Однак події, після краху соціалізму засвідчили відродження азійської моделі у новому форматі – державного капіталізму, в якому державні чиновники, контролюючи владу, одержали можливість капіталізувати свої посади у власність: чим вища посада – тим власниками більш вагомих активів ставали чиновники та наближені до них.

Особистий успіх у цій системі залежить не від якості і корисності виробленої продукції чи наданих послуг, а від доступу до контролю за фінансовими потоками та експлуатації природних ресурсів. А це, у свою чергу, залежить від вагомості займаних посад чи впливу на посадовців. Збережена від часів кривавої «культурної революції» репресивна державна машина сучасного Китаю ще змушує економіку цієї країни працювати на державу і суспільство, а ось в РФ, у другій за масштабами постсоціалістичній країні, відбулось формування якісно нової панівної еліти, яка представляє собою сплетене в єдине ціле: правлячий бюрократичний клас, пра-

цівників спецслужб та нального світу, що зуятої потрапили у її

РФ, як найбільша на формування аналог торі. Однак в силу та впливу, у нього ззовнє але одночасно і нові ють у суперечність з ною реальністю. Тут економічно, психолог самі навчились без її відно орієнтуються на цю впливу на їх житті світу сприйняття мож маних суспільством кількість таких людей

Грошова цивілізація пізніше централізованому примусі соціальних інтересів широких верств суспільства і характеру. А тому конфлікт між ційніх смислів, до яких змагаються методи державного управління в чому ідентичні власна безпека. Проста достатності, здатність для одних мотиваторів прагнення самореалізації соціумом, навіть якщо повіданість за своєю сутью суспільство у цьому відходу на новий цивілізації не лише колишньої місії, власної корумпованої у своїх руках економії які не готові брати відповідальність за ініціативу, почати працювати. Очевидно, що перемога над ідеєю людини-гвіздин, але не останнім е

архетипом грошової якою в перекладі звідси Плутосом (звідси потожнювався з Плутином архетипом, відповідно – бог торгівлі, у древніх «товар», «торгувати», «купувати», «меркантилізм»). Торгівлю виступав Древнє язичництво, людського несвідомості продовжують діяти ти, тобто причин, чи тут доречно звернути увагу на це. Древнім називають «фактичною природою позначуваного може допомогти нам його розвитку.

Відмінною проісторією поряд не було в XX ст., коли вони заснували порядок. Поразка соціалізму. Поразка соціалізму була остаточно завершено, з одного центру, з одного центру будо притаманно для всіх планеті – гроши, які спрощають їх діяльність. Засвідченням соціалізму – державного капіталу, одержали можливі посади – тим власникам, які близькі до них. Істинність і корисності відходу до контролю за курсів. А це, у свою чергу, на посадовців. Але прогресивна державна влада, які працювати на постсоціалістичної еліти, яка представляє чинний клас, пра-

цівників спецслужб та інших силових органів, олігархію та верхівку кримінального світу, що зуміла узурпувати владу над цією країною, ресурси котрої потрапили у її повне розпорядження.

РФ, як найбільша країна, що утворилася після розпаду СРСР, вплинула на формування аналогічних політичних режимів на пострадянському просторі. Однак в силу того, що цей простір не ізольований від зовнішнього впливу, у нього ззовні проникають не лише товари, культурний продукт, але одночасно і нові ідеї, способи соціальної самореалізації, котрі вступають у суперечність з пануючою тут соціальною, політичною та економічною реальністю. Тут з'являється все більше людей, які відчувають себе економічно, психологічно незалежними від інститутів держави, оскільки самі навчились без її допомоги розбудовувати своє благополуччя і відповідно орієнтуються на збереження та розширення власних свобод, мінімізацію впливу на їх життя влади. Формується незвичне для посттоталітарного світу сприйняття можновладців, не як намісників Бога на Землі, а як найманіх суспільством і підзвітних йому менеджерів. Зокрема, критична кількість таких людей сформувалася у таких країнах, як Грузія та Україна.

Грошова цивілізація, утворджена сьогодні на Заході, історично з'явилася пізніше централізованих ранньокласових держав, що базувалися не на силовому примусі соціальних низів верхами, а на рушійній силі особистих інтересів широких верств суспільства, очевидно, є ознакою більш зрілого суспільства і характеризує вищий особистісний розвиток його членів. А тому конфлікт між ними слід розглядати не як конфлікт різних цивілізаційних смислів, до яких можна віднести релігійні, а як до «вікових», де змагаються методи досягнення результату. Адже цілі скажімо РФ і США багато в чому ідентичні: влада (вплив), гроші (багатство, благополуччя), власна безпека. Просто рівень соціальної зрілості (відповідальності, самодостатності, здатності до самоорганізації) населення США і РФ відмінна: для одних мотиватором є заохочення, стимулювання особистого інтересу, прагнення самореалізації, а для інших – примус, страх залишитись поза соціумом, навіть якщо він репресивний та самостійно почати нести відповідальність за своє життя (Донченко, Романенко, с. 122–125). Українське суспільство у цьому контексті сьогодні переживає болісний процес переходу на новий цивілізаційний щабель (або вікову групу), доляючи спротив не лише колишньої метрополії, зацікавленої у збереженні існуючої ситуації, власної корумпованої бюрократії та олігархії, що монополізувала у своїх руках економіку країни, але й значної частини рядових громадян, які не готові брати відповідальність за своє майбутнє на себе, проявляти ініціативу, почати працювати над собою, щоб відповідати вимогам часу. Очевидно, що перемога над тоталітаризмом комуністичної влади, а згодом над ідеєю людини-гвинтика в общині-державі, були лише першим і другим, але не останнім етапом трансформації посткомуністичних суспільств.

Без становлення вільних і відповідальних за свої вчинки і власне життя особистостей, які б могли складати критичну частину суспільства, перехід соціуму у нову якість буде неможливим. Цей перехід успішно пройшли народи Центральної Європи, значною мірою, через нетривалий і дещо м'який період тоталітаризму. Але, очевидно, що з просуванням на Схід зміни будуть даватись все важче, і рано чи пізно поширення простору свободи вільних людей, який утвірджується з поширенням грошей, як головної регулюючої сили, буде зупинено не стільки тиранами, ідеологіями, скільки пануючою більшістю, члени якої по-одинці не спроможні конкорувати у сучасному світі, де лише особисті професійні якості відкривають можливості успішної соціальної самореалізації. Простір свободи розшириться, проте азійська модель приросте за рахунок молодих амбітних народів, які, не маючи глибокої традиції розвитку власного суспільства, будуть намагатись компенсувати цей дефіцит волонтеристичним силовим наступом проти багатостолітнього досвіду більш зрілих націй. Що ж стосується українського суспільства, то його сучасний стан найбільш близький до того, в якому перебував єврейський народ (очевидно, архетиповий сценарій), коли виходив з єгипетського рабства (тоталітарного СРСР) і довго йшов пустелями (символічний образ кризи), перш, ніж добрatisь до «Землі Обітованої» (ефективно функціонуючого суспільства).

Процеси, що розгортаються у суспільстві є проекцією психічних процесів людей, що формують відповідний соціум. Визначальний вплив на доленосні рішення і дії зумовлюють не логічні аргументи, які можуть мотивувати лише тих, хто готовий їх сприймати (такі переважно в меншості), а бачення кожним членом суспільства своєї особистої перспективи чи близьких для нього людей. Коли люди бачать у пропонованих змінах загрозу втратити те, що мають, і непевність змін на краще у своєму житті, то вони триматимуться старого, звичного, навіть якщо будуть усвідомлювати його як «зло».

Сформована традиція, сила звички, «соціальні рефлекси», відкладені у колективному несвідомому у формі архетипів можуть утримувати суспільство дуже міцно під своїм впливом протягом життя багатьох поколінь. Розрив з традицією, звичкою, старим архетипом означає відмову від інструментів, які допомагали людям виживати протягом багатьох століть, а тому цей процес є вкрай складним для окремої людини і надскладним для соціуму. Нові навички виживання, нові звички, нові архетипові моделі поведінки змушують людей починати будувати своє життя з початку, а соціальний ріст – з нуля. Якщо ж розглядати цей процес у масштабах соціуму, то спостерігається процес вичленення з безлікої маси самостійно мислячих індивідуальностей, які на першому етапі протиставляють себе інертній більшості, яка лише рефлекторно реагує на команди зверху. Коли нових людей з'являється критична кількість, то вони породжують солідар-

не суспільство, що усі досягнення важливої звички закріплюють і одноразова акція, а потім боги-архетипи і у

Бібліографія

- Аттала Ж.: *Краткая исцільниця*
Бжезінський З.: *Великі*
-Франківськ: Лілея.
Грушко В.: *Міста у ку*
просторів та зон і
записки ТНПУ ім. І
Донченко О., Романен
Донченко, Юрій Ро
Ільїн В.В.: *Фінансова ци*
Каммингс С.: *Реконстр*
тарний Центр, 2010
Катасонов В.Ю.: *Капи*
В.Ю. Катасонов. - М
Кримський С.Б.: *Під сце*
-Могилянська академія
Юнг К.Г.: *Архетипи і к*
бія, 2013.

CONFRONTING MODE OF PRODUCTION

The article reveals the mechanisms of social transformation in Asian societies based on a fusion of archetypal systems based on a fusion of archetypal systems (thalassocracy and tellurocracy in terms of economy). There is a need to change the mode of production of the existing members of society. This mode has been established for thousands of years and is based on traditional structures and technological background to transform the collective unconscious, a key factor in the development of society.

Keywords. Asian mode of production; social transformation; archetypal systems; thalassocracy and tellurocracy; mode of production; collective unconscious.

нки і власне життя суспільства, перехід успішно пройшли нетривалий і дещо просуванням на Схід ширення простору землям грошей, як тиранами, ідеології не спроможні якості відкрити. Простір свободи молодих амбітних суспільства, стичним силовим націй. Що ж становить найбільш близько, архетиповий (літарного СРСР) ніж добраться до

психічних про- чальний вплив на які можуть місцю в меншості), перспективи чи змінах загро- у своєму житті, то усвідомлювати

лекси», відкладені утримувати сус- багатьох поколінь. відмову від інстру- століть, а тому надскладним для архетипові моделі життя з початку, у масштабах со- маси самостійно виставляють себе зверху. Коли дують солідар-

не суспільство, що усвідомлює свій інтерес, потребу узгоджених дій задля досягнення важливої для всіх спільної мети. Нові навички виживання, нові звички закріплюють нові архетипові моделі поведінки. Така перебудова не одноразова акція, а потребує певного часу, поки остаточно відімрут «старі» боги-архетипи і утверджать своє панування «нові».

Бібліографія

- Аттали Ж.: *Краткая история будущего* / Жак Аттали – С.Петербург: Питер, 2014.
 Бжезінський З.: *Велика шахінця* / Збігнев Бжезінський – Львів – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2000.
 Грушко В.: *Міста у культурно-семіотичному процесі формування геополітичних просторів та зон підвищеної напруги* / Віктор Грушко – Тернопіль: Наукові записки ТНПУ ім. В.Гнатюка, серія: географія № 2 (випуск 37), 2014.
 Донченко О., Романенко Ю.: *Архетипи соціального життя і політика* / Олена Донченко, Юрій Романенко – К.: Либідь, 2001.
 Ільїн В.В.: *Фінансова цивілізація* / В.В.Ільїн – К.: Книга, 2007.
 Каммингс С.: *Реконструкция стратегии* / Стивен Каммингс – Х.: Изд-во Гуманітарный Центр, 2010.
 Катасонов В.Ю.: *Капіталізм. История и идеология денежной цивилизации* / В.Ю.Катасонов. - М.: Институт русской цивилизации, 2013.
 Кримський С.Б.: *Під синатурою Софії* / Сергій Кримський – К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008.
 Юнг К.Г.: *Архетипи і колективне несвідоме* / Карл Густав Юнг – Львів: Астролябія, 2013.

Summary

CONFRONTING OF MONETARY CIVILIZATION AND ASIAN MODE OF PRODUCTION ON ARCHETYPE LEVEL OF COLLECTIVE UNCONSCIOUS

The article reveals the psychological mechanisms of the two most common civilizational systems based on a fundamentally different way of organizing society who were called Thalassocracy and tellurocracy (Asiatic mode of production and monetary civilization in terms of economy). There are proving of existence of connection between the level of maturity of the existing members of society and civilization system. Due to the fact that they existed for thousands of years and each can successfully adapt to all the new social and economic structures and technological methods of production, justified the existence of the psychological background to their base, where the leading role played by the archetypes of the collective unconscious, a kind of invariants on which time has no effect.

Keywords. Asian mode of production, monetary civilization, archetypes, the collective unconscious.